

нието: „Ще имъ отнема каменното сърдце и ще имъ дамъ ново.“

Днесъ всички хора се борятъ съ злото и съ грѣха, искатъ да се освободятъ отъ него. Това е невъзможно. Грѣхътъ и злото сжществуватъ отъ началото на Битието. Щомъ живѣе, човѣкъ непременно ще грѣши. Грѣхътъ е естествено последствие на живота. Всѣка мисълъ, всѣко чувство и всѣка постѣпка, които не сж въ съгласие съ великия законъ на Битието, опетняватъ човѣка. Както се храни човѣкъ физически, така се храни и съ чувства, съ мислитѣ и съ постѣпките си. Каквато храна да употребява, докато е на земята, човѣкъ неизбежно грѣши. Въ този смисълъ, грѣхътъ се явява като естествено последствие на храненето. Ето защо, за да грѣши по-малко, човѣкъ трѣбва да яде по-малко. Колкото повече яде, толкова повече грѣши. Представете си, че влизате въ гостилница, ядете много, но нѣмате пари да платите. Какво ще правите? Вие започвате да се извинявате на гостилничаря, но той не е доволенъ отъ васъ. Той може даже и да ви набие. Безъ да искате, вие започвате да грѣшите: лъжете, крадете, насилвате другитѣ. Изобщо, яденето е станало причина за много грѣхове и престѣпления.

Сега ние говоримъ за отрицателнитѣ прояви въ свѣта — грѣхъ, зло, недоволство, неразположение и т. н. Защо сжществуватъ тия прояви, не е важно. Какъ сж произлѣзли, и това не е важно. Обаче, човѣкъ трѣбва да си